

Nedeľa 13. týždňa v Cezročnom období (cyklus B)

Rozjímanie na nedeľu 13.
týždňa v Cezročnom období
(cyklus B). Navrhované témy
sú: dráma ženy chorej na
krvotok; konkrétna viera;
rozprávať svoj príbeh Ježišovi.

30.06.2024

NIEKEDY EVANJELIUM ukazuje
určité detaily zo života ľudí, ktorých
Ježiš uzdravil. To znamená, že sa
neobmedzuje len na rozprávanie o

zázraku, ale rozpráva o ich predchádzajúcej situácii, aby čitateľ mohol lepšie preniknúť do ich problému. Jedným z takýchto úryvkov je aj ten o krvotoku (porov. Mk 5, 25-34). Svätý Marek vysvetľuje, že išlo o „ženu, ktorá mala dvanásť rokov krvotok“ (Mk 5, 25). Táto skutočnosť nám dáva nahliadnuť do jej utrpenia. Okrem fyzickej bolesti, ktorá s tým súvisela, bola hlboko zranená aj dôstojnosť tejto ženy. Spoločnosť ju považovala za nečistú a nemohla žiť dôstojne ako ostatní. Bola vyvrheľom. Pravdepodobne bola nútená usadiť sa na okraji miest a často navštevovať miesta, kde ju nepoznali, aby zamaskovala svoj stav. Ocitla sa teda ďaleko od svojich blízkych.

Svätý Marek uvádza ďalší detail: „Veľa vystála od mnohých lekárov a minula celý majetok, ale nič jej nepomohlo, ba bolo jej vždy horšie“ (Mk 5, 26). Drámu tejto ženy

zvýrazňuje jej beznádej. Nechala sa oklamať ľudskými liekmi, ktoré jej sľubovali okamžité zlepšenie, ale jej situácia sa stále zhoršovala. Nielenže už nebola zdravá, ale prišla aj o posledné materiálne prostriedky, ktoré jej zostali. Je teda ľahké predpokladať, že po toľkých rokoch hľadania alternatív bola táto žena na pokraji vzdania sa. Možno si myslela, že nastal čas zmieriť sa s trpkou a osamelou existenciou.

Príbeh tejto osoby predstavuje príbeh mnohých ďalších ľudí, ktorí dnes tiež prežívajú bolesť a osamelosť a nenachádzajú uspokojivé riešenie svojich problémov. Žena trpiaca na krvotok však mohla znovu nadobudnúť nádej na uzdravenie, „keď dopyčula o Ježišovi“ (Mk 5, 27). Tentoraz sa jej nádej nezakladala na ďalšej terapii. Jej záchrana nemala závisieť len od ľudského konania, ale od viery v Mesiášovu moc. Postoj tejto ženy

nám môže pomôcť dôverovať
Kristovi, keď nás naša krehkosť núti
vnímať realitu pesimisticky. „V
okamihoch vyčerpania a odporu sa s
dôverou obráť na Pána a povedz mu,
čo mu povedal istý náš priateľ: *Ježišu,
všetko je na tebe... ešte som ani
nezačal bojovať a už som unavený.* —
On ti dá svoju silu“^[1]. —

KEĎ SA DOPOČULA, že Ježiš je
nablízku, chorá žena si rýchlo
pomyslela: „Ak sa dotknem čo len
jeho odevu, ozdraviem“ (Mk 5, 28).
Hoci išlo zdanlivo o jednoduché
gesto, v skutočnosti to bolo
komplikované. Ľudí okolo Pána bolo
veľmi veľa. Prísť k nemu znamenalo
vstúpiť doprostred davu, a preto by
na nich z právneho hľadiska
preniesla svoju nečistotu. Ak by ju
niekto z prítomných poznal a odhalil,
pravdepodobne by bola potrestaná.

Žena však vedela, že ju môže zachrániť jedine Ježiš. Preto sa k nemu nenápadne priblížila zozadu, a len čo sa dotkla jeho pláštá, „hneď prestala krváčať a pocítila v tele, že je z choroby vyliečená“ (Mk 5, 29).

Boh tým, že sa stal človekom, vstúpil do kontaktu s našou realitou. A láska, ktorú k nám má, nie je niečo abstraktné, ale prejavuje sa konkrétne. Chorá žena nie je vyliečená len na základe všeobecnej viery v Božiu moc, ale preto, že sa prejavuje konkrétnym činom: dotykom Kristovho pláštá. „Uverili sme v Božiu lásku – tak môže kresťan vyjadriť svoje základné životné rozhodnutie. Na začiatku toho, že je niekto kresťanom, nestojí etické rozhodnutie alebo veľkolepá myšlienka, ale skôr stretnutie sa s udalosťou, s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie“^[2]. Práve to sa stalo žene: fyzický dotyk s Ježišom

odstránil zdroj jej chorôb a úplne zmenil jej existenciu.

Ježiš nám prichádza v ústrety rôznymi spôsobmi. Môžeme sa Pána dotýkať v modlitbe, v skutkoch milosrdenstva, v práci, vo vzťahoch... V každom z týchto momentov môžeme pocítiť jeho blízkosť a podobne ako žena trpiaca na krvotok mu zveriť svoju slabosť. Najmä vo sviatostiach prichádzame do priameho kontaktu s ním.

Prostredníctvom týchto zmyslovo vnímateľných znamení, prístupných nášmu človečenstvu, Kristus koná a odovzdáva nám svoju milosť veľmi konkrétnymi slovami a skutkami.

„Kto sme, aby sme mohli byť tak blízko neho? Rovnako, ako tej žene v zástupe ľudí, aj nám Pán ponúkol príležitosť. No nie iba zľahka sa dotknúť jeho šatu či okraja jeho plášťa, iba lemu. My ho máme celého. Úplne sa nám odovzdáva, so svojím Telom, so svojou Krvou, so

svojou Dušou, so svojou Božskou prirodzenosťou. Prijímame ho každý deň, každý deň sa s ním môžeme dôverne rozprávať, tak ako sa rozpráva dieťa s Otcom, tak ako by sme sa rozprávali s Láskou. A to je pravda, žiadne výmysly“^[3]—.

ŽENA SI MYSLELA, že si ju nikto nevšimol. Bola uzdravená bez toho, aby si to niekto všimol. Napriek tomu Ježiš vedel, že sa niečo stalo, lebo „poznal, že z neho vyšla sila“ (Mk 5, 30). Obrátil sa k zástupu a spýtal sa: „Kto sa to dotkol mojich šiat?“ (Mk 5, 30). Apoštoli potom dali odpoveď plnú zdravého rozumu: „Vidíš, že sa na teba tlačí zástup, a pýtaš sa: *Kto sa ma dotkol?*““ (Mk 5, 30-31). V skutočnosti bolo veľa ľudí, ktorí prišli do kontaktu s Ježišom, ale iba jedna žena bola uzdravená. Kristus chce zo všetkých prítomných poznať tú, ktorá

k nemu prišla s vierou; nie zo zvedavosti, ale s túžbou a istotou, že od Ježiša dostane milosť, ktorá ju spasí.

„Žena, vediac, čo sa s ňou stalo, prišla so strachom a chvením, padla pred neho a povedala mu celú pravdu“ (Mk 5, 33). V tej chvíli Ježiš vykoná druhý zázrak. „Vie, čo sa stalo, a usiluje sa o osobné stretnutie s ňou, čo si želala aj samotná žena. To znamená, že Ježiš ju nielen prijíma, ale považuje ju za hodnú takéhoto stretnutia až do tej miery, že jej venuje svoje slovo a svoju pozornosť“^[4]. Kristus si chce vypočuť jej vlastný príbeh, aby osvetlil jej obavy a sklamania. Neuspokojí sa s tým, že jej navráti zdravie, ale chce, aby vedela komunikovať svoje skúsenosti a pocity, svoju bolesť a osamelosť. A tak to, čo bolo kedysi zdrojom utrpenia a hanby, sa teraz stáva príbehom jej záchrany, cestou,

ktorá ju vyviedla z anonymity a priviedla k stretnutiu s ním.

„Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Chod' v pokoji a buď uzdravená zo svojej choroby“ (Mk 5, 34). Ježiš svojím zázrakom nielenže obnovil fyzický stav ženy, ale vrátil jej aj dôstojnosť. „Spása má mnoho konotácií: najprv navracia žene zdravie; potom ju oslobodzuje od spoločenskej a náboženskej diskriminácie; potom prináša nádej, ktorú nosila v srdci, tým, že prekonáva jej strach a obavy; a napokon ju navracia do spoločenstva tým, že ju zbavuje potreby konať v skrytosti“^[5]. Panna Mária nám môže pomôcť priblížiť sa k jej Synovi s vierou ženy trpiacej na krvotok a s túžbou vstúpiť s ním do autentického vzťahu.

^[1] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 244.

[2] Benedikt XVI, *Deus caritas est*, bod 1.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 199.

[4] František, *Audiencia*, 31-VIII-2016.

[5] *Ibid.*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-13-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/
\(18.08.2025\)](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-13-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/)